

Spiegel Online: Bag lukkede døre mener NATO, Ukraine er en tabt sag

2. september 2014 – Spiegel Online har, foreløbig kun på sin tysksprogede webside, en læk, der siger, at, bag lukkede døre i NATO er eksperter enige om, at Kiev har tabt krigen imod oprørerne, at tabet af lufthavnen i Lugansk blot er et fingerpeg om, at den ukrainske hær er en tabt sag, og at NATO bør afholde sig fra at blive trukket ind i en tabt sag.

På sin engelsksprogede webside rapporterer Spiegel imidlertid det, som alle mainstream medier skriver, nemlig, at Putin er gået over stregen, at NATO-høgene er ved at få overtaget, at de tøvende tyskere endelig er ved at blive trukket med over osv., osv.

Fra LaRouche-bevægelsen 4. september 2014:

Tiden er kommet til at dumpe Obama og Boehner

24 timer før NATO-topmødet med statsoverhoveder i Wales løb præsident Obama rundt i Estland og kom med absolut vildt provokerende udtalelser imod Rusland onsdag. I, hvad man kun kan beskrive som en klinisk demonstration af hans totale frakobling fra virkeligheden, kastede Obama sig i en tale i Talinn ud i en tirade imod Ruslands »frække angreb« imod Ukraine, og erklærede dernæst, at

»demonstranterne i Ukraine på Maidan var ikke anført af neonazister eller fascister. De var anført af almindelige ukrainere, mænd og kvinder, unge og gamle, som var dødtrætte af et korrupt regime, og som ønskede at deltage i det fremskridt og den fremgang, som de ser i resten af Europa. Og de indlod sig ikke på en bevæbnet magtovertagelse ... «

Han fortsatte med at udpege Rusland og løj,

»det var ikke regeringen i Kiev, som destabiliserede det østlige Ukraine. Det var de pro-russiske separatister, som opmuntres af Rusland, finansieres af Rusland, trænes af Rusland, forsynes af Rusland, og bevæbnes af Rusland. Og de russiske styrker, som nu er rykket ind i Ukraine, er ikke på en humanitær eller fredsbevarende mission. De er russiske kampstyrker med russiske våben i russiske tanks.«

Efter at omtale den succesrige, europæiske økonomi, fortsatte Obama med at påstå, at de sanktioner, der var påtvunget Rusland, havde ødelagt den russiske økonomi, og at Rusland var fuldstændig isoleret.

Virkeligheden på jorden i det østlige Ukraine udgør yderligere en udfordring for Obama og de andre NATO-statsoverhoveder, som mødes i dag, den 4. sept. i Wales. Ukrainske styrker er blevet overvældende slået i den seneste kamp, med skønsmæssigt 7.000

ukrainske tropper fra hæren og militserne nu omringet i diverse østlige dele. Onsdag morgen talte præsident Vladimir Putin i telefon med den ukrainske præsident Petro Poroshenko. Efter samtalen kom både den ukrainske og russiske regering med udtalelser, som antyder, at de to statsoverhoveder havde diskuteret parametre for en langsigtet våbenstilstand og en løsning på de østlige, ukrainske provinseres status. Putin sagde til *RIA Novosti*, at han havde forhåbninger om, at fredagens møde med Kontaktgruppen i Minsk, Hviderusland ville resultere i endelige aftaler.

Obamas psykotiske fornægtelse af virkeligheden omkring situationen i Ukraine matcher briterne, som er i færd med at forberede et endeligt forslag til NATO-topmødet om skabelsen af en hurtig indsatsstyrke på 4.000 mand under britisk ledelse, som kan indsættes imod Rusland med 8 timers varsel. Endvidere udfører NATO-lande en række manøvrer i september måned – i det vestlige Ukraine, Sortehavet og i Østeuropa – alt sammen under den »atlantiske beslutsomheds« paraply. Manøvrerne i Sortehavet, med navnet »Havbrise«, vil finde sted 8.-10. september og vil omfatte flådeskibe fra USA og fire europæiske NATO-lande. Det amerikanske skib bliver USS Ross, det andet AEGIS-missilforsvarsskib, som er udstationeret i Rota, Spanien.

Onsdag erklærede Lyndon LaRouche, at NATO styres af briterne, og at de er yderst sårbare.

»De må hellere lade være med at angribe, for Rusland vil svare – og svaret bliver ikke det, som briterne forventer.«

Sandheden er, at der ikke er basis for en varig fred, så længe Obama og Boehner er ved magten i USA. Kongressen har alle de beviser, de behøver for at indlede omgående rigsretssagsprocedurer imod Obama den 8. sept., når Huset og Senatet vender tilbage til Washington – på Lyndon LaRouches 92-års fødselsdag. Ingen Kongres med respekt for sig selv kunne tolerere Boehners fortsættelse som formand i Huset, lige

såvel som det kunne undlade at stille Obama for en rigsret. Det er virkeligheden, og tiden er inde til helt og holdent at konfrontere denne virkelighed. Obama har behandlet sin afvisning af Forfatningens artikel 1, sektion 8, og Resolutionen om Krigsbeføjelse, hånligt, ved at sende seks breve til Kongressen om de voksende udstationeringer i Irak – hvor han i hvert tilfælde påstår, at brevet er tilstrækkeligt til at tillade yderligere 60 dage af amerikansk militærhandling uden Kongressens bemyndigelse. Dette er i sig selv en alvorlig forbrydelse og forseelse og sikrer hans omgående afsættelse.

Den amerikanske økonomi er praktisk talt blevet udslettet af Obamas politik. Den seneste krise er i præriestaterne, hvor godtransportkartellet – som ejes af den entusiastiske Obama-tilhænger Warren Buffet og en anden hedgefond-kumpan – truer med at udslette dette års hvedehøst ved at nægte at transportere hveden til markederne. I dele af hvedebæltet har hveden rådnet i siloer i fire måneder, mens godsvognene transporterer olie fra fracking-felterne i området.

Hvis man ønsker at undgå termonuklear udslettelse eller en total disintegration af den amerikanske økonomi, så tilslut jer kampagnen for at stille Obama for en rigsret og fjerne Boehner nu!

Virkeligheden hævder sig også i Asien, hvor Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin succesrige tur til Kina. Onsdag optrådte Helga på et trepersoners panel på CCTV-primetime for at mindes 3. september, den dag, da anden Verdenskrig sluttede i Stillehavsområdet med fascismens nederlag. Helga præsenterede et tydeligt kort over BRIKS-nationernes gennembrud, det russisk-kinesiske strategiske partnerskab, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank, og Xi Jinpings Nye Silkevej. Hun advarede om, at det vestlige finanssystem har kurs mod et totalt sammenbrud i den allernærmeste fremtid, at al politik i kølvandet på krisen i september 2008 mislykkedes med at sætte en stopper

for rodet med for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, og at disse banker nu er 40 % større og har kurs mod en total eksplosion. Hun bemærkede, at den japanske Shinzo Abe-regerings politik har allieret sig med Wall Street og London og ligeledes er dømt til undergang – i skarp kontrast til BRIKS' perspektiv om projektfinansiering.

Er Rasmussens militære 'Spydhoved' en fantasistyrke?

2. september 2014 – I sin seneste pressekonference i går (d. 1. september), før NATO-topmødet begynder den 4. september, talte NATO's generalsekretær med glat veltalenhed om det nye »spydhoved«, som NATO-ledere vil enes om at udvikle til NATO's allerede eksisterende hurtige indsatsstyrke. Han beskrev det som »en meget høj beredskabsstyrke, som kan indsættes med meget kort varsel.« Virkeligheden bag det er imidlertid det britiske fremstød for at få en responsstyrke fra NATO's hardline-medlemsstater og USA. Som *Financial Times* rapporterede den 30. august, vil den britiske premierminister David Cameron, på topmødet, annoncere, at Storbritannien og seks andre lande – Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland, og muligvis også Canada – har aftalt at danne en fælles udrykningsstyrke på mindst 10.000 tropper, som vil omfatte enheder fra flyvevåben og flåde, så vel som landtropper, og som vil blive ledet af britiske officerer.

Denne styrke er ikke det samme som Rasmussens spydhoved, officielt begrænset, som den vil være, af overvejelser om fælles forsvar. Idéen bag den britisk ledede fælles udrykningsstyrke (JEF) er, iflg. rapporter i det amerikanske magasin *Defense News* i går, at den kan anvendes til NATO-, EU- eller nationale operationer, f.eks. til krisehåndtering eller fredsbevarende formål. Med andre ord vil den kunne anvendes til stort set hvad som helst, inden for eller uden for NATO.

»Spydhovedet til NRF (NATO Respons Force) er en anden form for styrke. Dens hovedformål er fælles forsvar«, sagde NATO-talsmand Iona Lungescu. »De to styrker er to forskellige missioner, men kan arbejde sammen. Man kan forestille sig situationer, hvor JEF kunne være en opfølgings-styrke til spydhovedet. De er forskellige, men komplementære styrker.«

Rasmussens andet problem er kravet om enorme forøgelser af forsvarsudgifterne fra alle de 28 NATO-medlemmer, hvoraf kun fire når op på tærsklen for NATO-standarden på 2 % af BNP. Et antal lande under denne tærskel vil sandsynligvis ikke gå med til rent faktisk at imødegå dette. Canada vil sandsynligvis være blandt disse (Canadas forsvarsudgifter er på omkring 1 % af BNP), hvilket er ironisk i betragtning af, at den canadiske premierminister Stephen Harper har marcheret i takt med det britiske krigsfremstød mod Rusland.

Fra LaRouche-bevægelsen 3.

september 2014: USA er bankerot; økonomien dør, med mindre Boehner og Obama fjernes nu

Lyndon LaRouche kom tirsdag med en skarp advarsel om, at USA's økonomi er ved at kollapse, med et finanssystem, der er bankerot uden håb om redning. Der findes imidlertid klare forholdsregler, som kan rette op på dette,

»hvis vi kan tage kontrol med processen og bringe sammenbruddet til stilstand«,

men midlet er politisk – fjern præsident Obama fra embedet uden yderligere opsættelse, sammen med hans beskytter John Boehner[1]. Under Obamas embedstid som præsident er USA's økonomi praktisk talt blevet udslettet. I dag er landets sydvestlige region død og står over for hele vandsystemets sammenbrud. Dette vil snart give sig udtryk i massehungersnød, med mindre der tages skridt til at indføre nødforanstaltninger – foranstaltninger, som Obama og Boehner systematisk har blokeret for.

Højdepunktet af krisens intensitet er den kendsgerning, at hele det amerikanske banksystem står for at eksplodere totalt, i en skala, som langt overgår sammenbruddet i 2007-2008; og det amerikanske folks forarmelse er blevet værre for hvert år siden 2007 – og også i mange perioder før det. Det vides ikke, hvilken dag i ugen, eksplosionen vil komme, eller hvorvidt den vil starte med en stor, europæisk bank eller en Wall Street-bank. Hvad der imidlertid er sikkert er, at sammenbruddet kommer meget snart.

LaRouche understregede, at erkendelsen af denne barske realitet er det første trin på vejen til at håndtere krisen,

så den ikke fører til total disintegration og død. Dette betyder, at Boehner skal væk fra formandsposten; Obama skal væk fra Det hvide Hus. Dette spørgsmål har førsteprioritet i Kongressen, når den vender tilbage fra pausen den 8. september. Intet mindre end fjernelsen af Obama kan skabe de betingelser, ved hvilke USA kan afværge den totale udslettelse af økonomien.

LaRouches budskab til det amerikanske folk, som han overleverede til kolleger tirsdag, lød:

»Obama er ved at sulte jer ihjel, så I må fjerne ham nu. Så kan vi reorganisere nationens finansielle situation for at forhindre et kaotisk kollaps.«

Der kan omgående tages skridt til at sætte skub i produktionen i USA ved at lancere vitale infrastrukturprojekter og andre forholdsregler, så den kendsgerning, at nationen er bankerot, kan håndteres og et sammenbrud afværges, mens man indfører en ny politik for at gendanne virkelig, fysisk-økonomisk vækst.

Hans andet budskab, der drejer sig om successen med de lande, som grupperer sig omkring Kinas enestående, økonomiske kreativitet – BRIKS og andre nationer, som forbinder sig med det – illustreres rigeligt hver dag. Rusland gav i dag Kina en enestående adgang til at investere i Rosneft og i landets sibiriske gasfelter, et tegn på den totale tillid, som Rusland nu investerer i sine eurasiske alliancer. De to nationer er i færd med at bygge verdens største netværk af gasledninger. Det rapporteres, at Indien går i retning af at tilslutte sig det kinesiske initiativ, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, ligesom andre asiatiske nationer. Egypten har genoptaget udviklingen af landets atomkraft, som har været forsinket i 20 år, på Middelhavskysten og annoncerer et nyt, stort infrastrukturprojekt næsten hver uge. Alt imens Argentina opgraderede sin fødevareeksport til Rusland, har det fået fuld garanti fra Kina om, at dettes investeringer i argentinske atom- og vandkraftværker er »gribbe-sikret«, og at

Kina ikke vil give slige hedgefonde som Elliot Management og NML den mindste smule information.

Til truslerne om krig og finansiel krigsførelse, der kommer fra London, NATO og Londons marionetter som Obama, siger disse nationer med voksende succes, ligesom LaRouche har sagt, »Og hvad så?«. Han understregede,

»Det, jeg siger, er, kan jeg fortælle jer, det, som man siger i Rusland. Det er, hvad man siger i Argentina; i Kina; i Egypten ...«

BRIKS-nationerne 'har det fint', og selv Tyskland kan reddes og vil sandsynligvis overleve ved at alliere sig med BRIKS. Modi i Indien har »vidunderlige muligheder«.

Frem for alt har Kina præsteret mirakler og er i færd med at bevæge verden i retning af nye opdagelser om Solsystemet.

»Det, der kommer fra Kina, vil blive større end noget som helst, som nogen hidtil har set. Dette er kreativitet.«

LaRouche tilføjede, at han ser tidligere præsident Bill Clinton som en potentiel hovedperson i reorganiseringen af landet i en post-Obama-æra, som vil begynde i den umiddelbare fremtid – men kun, hvis den får den rette hjælp.

[1] Formand for den republikanske gruppe i Repræsentanterne Hus

Krigsoprustning i optakten til NATO-topmøde

Mandag, 1. september 2014 – Præsident Obama og den britiske premierminister David Cameron har planer om at tage til NATO-topmødet (Obama stopper op i Estland på vejen, utvivlsomt et budskab i sig selv) og kræve, at NATO-medlemmer hæver deres forsvarsudgifter til mindst 2 % af BNP.

»Det hvide Hus sagde, at militærudgifter havde »topprioritet«, rapporterer briternes The Telegraph. »Men diplomater mener, at anmodningen vil blive afvist af lande, som klager over, at de stadig er i færd med at komme sig over recessionen og nægter at blive krævet til ansvar for et 'tilfældigt' udgiftsmål.«

The Telegraph citerer også tidl. chef for Royal Navy, Lord West, og den tidl. hærchef, Lord Dunnatt, som advarer om, at andre NATO-medlemmer må påtage sig mere af forsvarsbyrden, eller tage følgerne.

General Sir Richard Shirreff, tidl. vicekommandør for NATO, kom med sit eget udbrud i The Independant og hævdede, at Putins »eventyrpolitik« er farligere end den Kolde Krig,

»for vi er tilbage i 1930'erne: demilitariserede vestlige demokratier og svage ledere, for hvem risikoen for krig var bogstavelig talt utrolig, og som stod over for en aggressor, som ikke tøvede med at ændre grænser med magt. NATO står ved en skillevej, og vore politiske ledere må leve op til udfordringen.« Han skriver, at »NATO må ændre fokus til fælles forsvar, det fundament, som NATO er bygget op omkring«, dvs. artikel 5, iflg. hvilken »et angreb på én er et angreb på alle«, og »frem for alt, så betyder det, at alle NATO-medlemmer må øge deres forsvarsudgifter.«

Idet de citerer en artikel i Tysklands Der Spiegel,

rapporterer ITAR-Tass, at Polen og de Baltiske Stater, med tilslutning fra Canada, promoverer en opsigelse af Den grundlæggende Akt mellem NATO og Rusland af 1997.

»Dette skridt vil gøre det muligt at øge troppetallet, som NATO kan udstationere på de tidligere Østbloklandes territorium«,

siger de. Iflg. artiklen i Der Spiegel er den tyske regering imod dette, men oplever, at dens position svækkes.

»Det bliver vanskeligere med hver militære bevægelse, russerne udfører, at håndhæve den tyske position«, sagde en tysk diplomat.

Fra LaRouche-bevægelsen 2. september 2014: Udfordring på Labor Day: At skabe et nyt system af nationer

Under en diskussion på Labor Day med LaRouche-bevægelsens Politiske Aktionskomites nationale politiske komite, reflekterede Lyndon LaRouche over menneskets natur og den mission, som han og hans organisation har vedtaget og har forpligtet sig til at præstere.

LaRouche erklærede, at den største krise nu er i færd med at ramme os. Fremstødet for krig med Rusland har nu nået et feberhedt kulminationspunkt forud for det planlagte NATO-

topmøde i Wales senere på ugen. Vi befinder os på randen af en stor krise, som kunne resultere i en termonuklear krig.

LaRouche understregede, at polakkerne i særdeleshed opfører sig som de britiske horer, de er i denne krigskampagne. Det polske aristokrati er berygtet for dets villighed til at prostituere sig for Det britiske Imperium. De er en flok degenererede sjovere. De er en dårlig, polsk vittighed.

Han vendte sig dernæst mod en definition af vores mission konfronteret med en sådan krise og erklærede, at vi har et specifikt problem. Vi er på enestående vis bevidste om, at vi kontrollerer en præstation, som vi behøver for menneskeheden. Hvad er vores organisation til for? Vi har Sydamerika. Vi har fremragende bånd til Afrika, Kina, Indien, Rusland. Hvordan bringer vi folk fra disse nationer sammen om at forstå, hvordan det nye system, de har lanceret, bør organiseres?

Kina er den førende instans for dette. De har skabt en ny måde at tænke på. Vi må integrere os som hver enkelt nation i et system af nationer. Vi må organisere denne planet. Det, som Egypten, Rusland og Sydamerika gør, er fremragende. Hvordan definerer vi det fælles mål, som bringer alle disse ting sammen?

Svaret er helium-3. Vi må bringe det under kontrol for at skabe et nyt system, som ikke længere domineres af Det britiske Imperium.

Han erklærede over for den Politiske Komite, at Vi, her, vi må sikre, at vi præsenterer en gavnlig og nødvendig løsning på processen med at bringe denne nye forsamling af nationer sammen.

Vi må få USA til at sige, at dette er vores mission.

Faren består i tendensen til at satse på svindelnumre.

I stedet må vi tænke på, hvordan nationerne kan tænke i fællesskab for at skabe et nyt system på denne planet. Det er vores primære mission.

Forhindringen er selvtilfredshed. Selvtilfredshed gør folk dumme. Problemet er, at folk har besluttet at blive totalt dumme.

De vil ikke anstrenge sig for at gøre noget for at løse

problemet.

De er uforanderlige fiaskoer. Vi må gøre os fri af mennesker, som formørker vores himmel på denne måde, som narrer os, får os i fælden med at forsøge at influere nogen.

Kinas måneprogram går udover, hvad nogen på denne planet nogensinde har oplevet.

LaRouche insisterede: Vi må være forpligtet over for menneskeheden. Vi har fremtiden i vore hænder. Det kan jeg sige til alle tvivlere. Vi må simpelt hen gøre det. Jeg er sikker i min sag. Vi vil gøre det. Vi vil forandre den måde, menneskeheden ser Solsystemet på. Det er min mission. Og det er, hvad der vil ske.

Vores mission er ikke en »ting«. Vores mission er at inspirere til det, vi ser i Sydamerika, Indien osv. Disse nationer er vores ansvar, ikke udelukkende vores ansvar, men vores ansvar over for dem reflekterer vores hengivenhed over for menneskeheden.

Kreativitet – skabevne – per se er essensen af menneskelig eksistens. Vi er skabere i Keplers forstand. Sådan er det! Det er vores rolle, vores mission, essensen af vores mission.

Prometheus-mennesket er det sande menneskelige væsen. Idéen om Prometheus-mennesket dør aldrig. Vi må indfange denne essens af storhed i os selv.

Schiller Instituttets Ugeavis

36 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Cameron kræver 'iranske sanktioner' mod Rusland

31. august 2014 – Ifølge kilder, rapporteret af Reuters og Bloomberg News den 31. august, promoverede den britiske premierminister David Cameron, på EU-mødet for stats- og regeringsoverhoveder den 30. august, meget energisk en udvisning af alle russiske banker fra SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication).

Andre EU-lederes reaktion på Camerons seneste maniske forslag om at angribe Rusland kendes ikke, og der vil formentlig ikke blive annonceret nogen handling i begyndelsen af denne uge. Ved at promovere det, der kendes som »den iranske sanktion«, baseret på rapporter om »russiske invasion af Ukraine«, som blev aflivet af OSCE-observatører på disse landes grænser, kræver Cameron det, som britiske, imperium-finanskredse har refereret til som »finansiel krigsførelses atombombe.«

Bloomberg citerede et finansselskab i Moskva, som kaldte dette »en betydelige optrapning af de finansielle sanktioner«, og en optrapning, som med sikkerhed ville blive fulgt op af stærke, russiske modforholdsregler imod europæiske økonomier.

SWIFT er en global aftale om finansiel kommunikation, som håndterer flere end 20 mio. interbank-meddelelser om dagen over hele verden, som muliggør bankoverførsler af midler eller aktiver. Udvisning af SWIFT ville ikke blokere for Ruslands betydningsfulde handelsaftaler, og efterfølgende de lande, med hvilke Rusland laver sådanne aftaler, er stærkt forpligtet over for dem, er et sandsynligt resultat, at Kinas eget interbank-overførselssystem ville spredes til at omfatte Rusland.

Draghis ECB vil antage stor gribberolle for europæiske bankers dårlige gæld

31. august 2014 – Den europæiske Centralbank (ECB) vil efter al sandsynlighed, på sit møde den 4. september, annoncere i det mindste en køreplan for »kvantitative lempelser« (QE), med trykning af euro for at opkøbe giftig, privat og statslig gæld med Federal Reserve, Bank of England og Bank of Japan som model. Federal Reserves 4 billion dollar store opkøb siden 2010 har skabt skummende obligationsbobler ud af selv subprime ejendomsgældspapirer, inkl. dem, som er udstedt af nogle få europæiske storbanker. Men det, at ECB har været forhindret i QE, har muliggjort den virkelige situation at vokse frem: Europæiske storbanker har mere end 2 billioner euro (henved 3 billioner dollars) i ubetalelig gæld stående på deres regnskaber som »aktiver«.

Med hele EU-økonomien, som er i færd med at falde ned i en »recession« for tredje gang på seks år, og deflation, som rammer Italien, Spanien og andre økonomier, er ECB nu rede til at ignorere europæiske forfatninger. Det har givet kontrakter til to investeringsbanker om at skabe ABS (asset-backed securities, værdipapirer med sikkerhed i underliggende aktivpuljer) primært fra gæld fra ejendomsmarkedet, som ECB kan opkøbe. Frankrigs Manuel Valls, atter premierminister, sagde den 31. august, at en desperat Francois Hollande vil kræve QE fra Draghi, når de mødes 1. september.

Mængden af dårlige lån, som Europas zombie-banker forsøger at sælge, beløber sig nu til 1,72 billioner dollars, iflg. data indsamlet af Bloomberg

Disse banker forsøger at aflæsse mere og mere dårlig gæld, især gæld på ejendomsmarkedet (i det væsentlige tvangsauktioner) efterhånden, som deres tilstand forværres.

Zombierne bortrangerer, under anførsel af Barclays, Unicredit og Credit Suisse, flere handler, dårlige lån og ødelagte investeringer over til enheder, som skal sælges eller nedgøres. Sådanne dårlige aktiver til salg er steget med 65 % siden slutningen af 2013. Artiklen bemærker, idet den giver en idé om giftens virkelige omfang, at Barclays kommer disse dårlige lån i en nedgearings-enhed, og denne enhed indeholder nu nominelle værdier for 777 mia. dollars!

Der er hidtil i 2014 kun blevet solgt for 40 mia. dollars af zombie-bankgæld. Store hedgefond-»gribbe« er i marken, anført af CarVal (afdeling af Cargill), Lone Star og Cerberus. Som tilfældet med Argentina og Elliot Associates har vist, kan sådanne fonde potentielt forvandle sådanne handler – som i overvældende grad omfatter ejendoms-markedet – til et helvede for de oprindelige låntagere. De forventer profitater »i cifrene 13 – 19« på dem.

ECB vil, gennem at gå ind i QE med denne tilstand af bankaktiver i Europa (ligesom de amerikanske bankers tilstand af lignede aktiver i 2010), blive den »store grib«, som muliggør de andres profit.

Russisk udenrigsminister:

'Latinamerika bliver en af grundpillerne i den nye, økonomiske verdensorden'

29. august 2014 –

»Latinamerika bliver en af grundpillerne i den nye, økonomiske verdensorden«,

sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i et interview til Russia Today, publiceret den 27. august.

Som en refleksion af den hurtighed, hvormed BRIKS-udviklingsparadigmet går frem, og Latinamerikas rolle i denne udvikling, understregede Lavrov, at Rusland samarbejder med alle de latinamerikanske lande, men især med Brasilien, Argentina, Cuba, Chile, Peru og Venezuela. Latinamerika er et levende område, sagde han, som bevæger sig i retning af en multipolar verden.

Lavrov refererede til den russiske præsident Vladimir Putins »historiske« rundrejse til Brasilien, Argentina og Cuba på det tidspunkt, da BRIKS-topmødet fandt sted midt i juli måned, hans deltagelse i selve topmødet, og hans møder med tolv latinamerikanske ledere. Som en del af Putins »brede program«, understregede Lavrov, drøftede han afgørende vigtige spørgsmål som energi, transport, forsvar, rumfart og sværindustri, »områder, der er af stor interesse for alle.«

Se på alle de forskellige, regionale organisationer, som eksisterer i området, påpegede udenrigsministeren, som alle sammen er involveret i økonomiske integrationsprocesser.

»Der er ikke et land, som ikke, på den ene eller anden måde,

er tilsluttet mindst en integrationsorganisation, og«, understregede han, »vi har relationer med hver eneste af disse alliancer, og, uden undtagelse, med alle Latinamerikas lande.«

Fra nu af, understregede Lavrov, vil både Rusland og dets latinamerikanske partnere mødes på officielt grundlag langt hyppigere, og han mindede om, at Rusland havde indgået mellemstatslige handels- og samarbejdskommissioner men mange af disse nationer.

Chilensk udenrigsminister: Vi behøver et nyt globalt finanssystem, som reflekterer den nye virkelighed med BRIKS

30. august 2014 – På tærsklen til sit besøg i Argentina som leder af en stor delegation af regeringsministre, guvernører og borgmestre, fortalte Chiles udenrigsminister Heraldo Munoz den argentinske avis Pagina 12, at det nu er nødvendigt at

»gå frem i retning af et globalt finanssystem, som reflekterer den nye virkelighed«
i verden.

I øjeblikket, sagde han, opererer verden stadig på basis af et system, som blev bygget umiddelbart efter Anden Verdenskrig,

og det er tydeligt, at det ikke kan håndtere de udfordringer, som konfronterer menneskeheden. Derfor er det, sagde han,

»at vi på det seneste har set en kraftfuld fremvækst af initiativer såsom BRIKS-udviklingsbanken.«

Han undsagde »tomrummet i det globale lederskab«, som, sagde han, har gjort verden langt mere »uforudseelig«, end den var for 20 år siden.

Munoz ankom til Argentina for at deltage i det VI. bi-nationale, argentinsk-chilenske ministermøde, mens parlamentarikere og guvernører mødtes med deres argentinske modparter til det IV. møde mellem argentinsk-chilenske guvernører og borgmestre fra den fælles grænse, og det XVIII. argentinsk-chilenske fællesparlamentariske kommissionsmøde.

I sit interview med Pagina 12, publiceret den 29. august, gav Munez også udtryk for Chiles solidaritet med Argentina i sidstnævntes kamp mod spekulative gribbefonde og sagde, at dette er

»et spørgsmål af enorm betydning for os. Vi kan ikke tillade spekulative agenter at bringe aftaler mellem kreditorer og debitorer i fare.«

Præsident Michelle Bachelet, som tiltrådte embedet i marts måned i år, har sat som mål en forbedring af relationerne med Argentina og andre latinamerikanske regeringer, som i vid udstrækning blev ignoreret af Sebastian Pineras foregående, højreorienterede regering. Munoz, så vel som de argentinske værter, understregede, at de to nationer har en »strategisk alliance« og ønsker at samarbejde inden for et antal områder for at styrke deres fysisk-økonomiske integration, især langs den lange grænse, som de deler.

To store infrastrukturprojekter var højt placeret på dagsordenen for drøftelser på møderne den 29. august: den bi-oceaniske tunnel Agua Negra gennem Chiles Coquimbo-region og den vestargentinske provins San Juan; og den bi-oceaniske

korridor Aconcagua, som inkluderer færdiggørelsen af en jernbane over Andersbjergene. Sidstnævnte projekt ville, sagde den argentinske regeringsstabschef Jorge Capitanich, hjælpe med at forstærke de »fysiske forbindelsesmuligheder« mellem de to nationer.

Foto: Heraldo Munoz

Fra LaRouche-bevægelsen 1. september 2014: Polakkerne presser Tyskland. Og hvad så?

31. august 2014 – I en artikel dateret 27. august, sektionen for »Østlige tilgange« af deres webside, rapporterer *London Economist*, at den polske regering lægger pres på Tyskland for at blive mere fjendtlig over for Rusland. De rapporterer at, i en artikel i avisen *Rzeczpospolita*, anklagede Roma Kuzniar, en udenrigspolitisk rådgiver til den polske præsident Bronislaw Komorowski, Tyskland for eftergivenhed.

»Og hvad så?« svarede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche. »Bare endnu en dum polak!«

Kuzniar skrev, at »Putin paralyserer deres handlefrihed på samme måde, som en slange i ørkenen paralyserer en kanin«, og »Vi må acceptere, at pga. Berlins særlige relation med Rusland, kan vi ikke regne med Tyskland i spørgsmål om regional sikkerhed.« *The Economist* lægger selv yderligere pres

i samme stil.

»Hvorfor holder de ikke deres penisser inde i deres bukser?« spurgte LaRouche. »Så ville de ikke have dette problem. Det er det eneste svar, man kan give.«

På EU-topmødet i lørdags, den 30. august, valgtes for første gang en leder fra de tidligere Warszawapagt-lande som præsident for EU-Rådet: Den polske premierminister Donald Tusk. »Og hvad så?«, spurgte LaRouche igen. Den dags *London Daily Telegraph* skrev, »David Cameron scorer EU-sejr, da polsk allieret udnævnes til ny europæisk præsident.« Cameron og Tusk stod imidlertid ikke altid hinanden så nær. I et hyklerisk angreb på EU for »sociale ydelsers-turisme« tidligere på året nævnte Cameron et tal på 55 mio. pund om året, som britiske skatteydere betaler for at underholde børn af immigranter i deres hjemland, de fleste af dem polske. Tusk fordømte ham rasende på det tidspunkt.

Samme EU-topmøde den 30. august gav EU-bureaukratiet opgaven at komme frem til en ny pakke af sanktioner imod Rusland inden for en uge. Nogle af deres ledere siger, at Rusland nu har en uge til at ændre sin politik, før NATO-topmødet den 4.-5. september i Wales. »EU-embedsfolk synes at mene, at disse forholdsregler vil efterlade Rusland så isoleret fra de globale markeder, and der muligvis ikke vil være andre alternativer tilbage for dem end at kapitulere til en politisk løsning«, rapporterede *Deutsche Welle*.

Ja, sandelig! Putin må nok hellere reservere fjernsynstid nu, til sin kapitulation. »Rusland vil ikke ændre sin politik«, sagde LaRouche.

Deutsche Welle har et EU-dokument på den næste fase af sanktionerne, som vil tilføje mange flere navne på listen af bandlyste russiske individer, og som også kunne bandlyse russiske banker og energi- og forsvarsselskaber fra EU-aktiebørser.

»Det er en stor fordel for Rusland«, sagde LaRouche. »Og ved I, hvilken effekt, det vil få på de vesteuropæiske nationer? Det vil lægge dem øde.«

På tapetet til NATO-topmødet den 4.-5. september er også »en ny, fælles udrykningsstyrke på mindst 10.000 mand til at forstærke NATO's styrke som svar på russisk aggression i Ukraine«, rapporterede *Londons Financial Times* den 28. august. »Styrken vil inkorporere enheder fra flyvevåben og flåde, så vel som landtropper, og vil blive anført af britiske kommandører, med andre lande, som bidrager med en række specialtropper og enheder. De involverede lande omfatter i øjeblikket Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland. Canada har også givet udtryk for, at de er interesserede i at deltage.«

»Børnekorstoget«, sagde LaRouche.

Den californiske, demokratiske senior-senator Dianne Feinstein talte til *Meet the Press* i dag, hvor hun sagde, »Jeg mener, der bør være direkte diskussioner med Vladimir Putin. Jeg mener, at han er den enestående personlighed i Rusland. Rusland er et enormt land. Ukraine er et stort land. Krim er væk. Jeg mener, at man bør tage skridt til at sende folk til at tale med ham; at få vores udenrigsminister til at tale personligt med ham. Jeg mener, at det her er dybt personligt for ham. Det mener jeg virkelig. Jeg mener, at det er ham selv, der træffer beslutningerne. Og han nyder meget stor gunst i sit land.«

Feinstein fortsatte, »Folk siger, 'jamen bare vent til sanktionerne bider og økonomien ryger ned'. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at hvis russerne følger ham, og hidtil har de fulgt ham, så er russerne meget modige og har mange års lidelser bag sig, og de vil være seje nok til at udholde enhver økonomisk vanskelighed«.

»Hun har ret«, sagde LaRouche.

Samtidig, i en scene, der giver en levende erindring om Cape Canaveral i 1960'erne, samledes tusinder af argentinerne spontant her til morgen ved Bariloche-lufthavnen for at fejre luftudskibningen af deres indfødte ARSAT-1kommunikationssatellit til Fransk Guyana, hvor den opsendes i kredsløb i oktober måned. Præsident Cristina Fernandez de Kirchner tweetede, at satellitten viser »kapaciteten til at skabe teknologi som et resultat af statens investering og højt kvalificerede, menneskelige ressourcer.« Kun otte lande i verden kan bygge så komplicerede satellitter, sagde hun.

»Tag lige og se på verdenssituationen et øjeblik«, sagde LaRouche her til eftermiddag. »Hvad har vi? Vi har en flok fjollede fascister fra visse dele af Europa, især fra den forkerte del, så at sige. De er dumme mennesker; de opfører sig dumt; de kræver dumme ting, og jeg mener, at vi stille og roligt skal viske dem af tavlen. Det, der kommer fra de polske kryb, for eksempel, er ting, som vi ikke har noget at gøre med at spille vores tid på. Disse fyre er svindlere, de er bedragere, de er løgnere, de er snydepelse. De duer ikke! Så glem dem! Spil ikke tiden på dem. Samtidig har vi meget værdifulde folk i Europa, inden for forskellige kategorier; de er meget vigtige.

»Men nu har vi de virkelige problemer med fejltagelser, tåbeligheder og fejl i andre dele af Europa, og andre dele af verden. Vi har en vidunderlig verden ud fra BRIKS-standpunktet, en vidunderlig verden. Det, der er sket mht. Afrika; vidunderligt! Det, der er sket i Kina: vidunderligt! Det, der er sket i Indien: vidunderligt! De er vidunderlige, fordi de i deres natur er vidunderlige; de er måske ikke helt nået frem til modenhed, men de er vidunderlige ting. Alt, hvad vi gør, bør være orienteret mod denne intention. Det skal vi direkte understrege.«

Helga Zepp-LaRouche: Om Schillers digt 'Nänie', klassisk kultur og sjælens udødelighed. Aug. 2014

Den store betydning, som Schiller Instituttet tillægger klassisk kultur, har alt at gøre med håbet om at komme ud af denne civilisationskrise, for vi har ikke blot en finanskris, en politisk kris og en militær kris, men vi har i bund og grund en kulturkris, og hvis vi ønsker at komme ud af den, må vi sørge for, at befolkningen i almindelig-hed får adgang til klassisk musik og klassisk poesi, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan sørge for, at mennesker får adgang til deres indre kilde til deres egne, skabende evner, og der er næsten intet andet ud over klassisk musik og klassisk poesi, som kan gøre dette.

Download (PDF, Unknown)

**Den russiske
viceudenrigsminister Ryabkov:
BRICS går fremad med**

økonomisk og politisk dagsorden, som Vesten har ignoreret

28. august 2014 – Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov fortalte International Affairs Magazine, at BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) udvider sit arbejde i både de politiske og økonomiske sfærer – finanssektor, videnskab, teknologi og landbrug, og havde ligeledes foreslået

»meget seriøse teser, vigtige signaler om Syrien, Afghanistan og Iran på dets Erklæring fra Fortaleza-topmødet« i april 2014.

Ryabkovs interview er udlagt på en fremtrædende plads på det russiske Udenrigsministeriums webside.

Som svar på et spørgsmål om samarbejde i Latinamerika og Afrika (i dag mødtes den sydafrikanske præsident Jacob Zuma med den russiske præsident Vladimir Putin i Moskva, hvor Zuma sagde,

»Jeg er enig i, at BRIKS har åbnet et større sted for vore relationer, og de giver god mening i flere spørgsmål«), forklarede Ryabkov, at Rusland »ikke udarbejder sin politik i disse områder på basis af politiske kanoner, som er så karakteristisk for vore kolleger i Vesten. Dette er ikke et nulsumsspil.«

Ryabkov pegede på behovet for skabelsen af BRIKS udviklingsbanken (Nye Udviklingsbank) og sagde, at en reservevalutafond

»er opstået pga. det faktum, at USA's passivitet forsinker reformer i Den internationale Valutafond. Visse lande har ingen indflydelse på IMF's beslutninger. Denne situation

modsvarende ikke den myndighed og det ansvar, som disse stater har, primært BRIKS-lande. Det er derfor, skabelsen af BRIKS Udviklingsbank og reservevalutafond vil hjælpe med at håndtere finansiell stabilisering og finansiell støtte til lovende projekter, uden problemer med gensidige relationer med IMF og den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling.«

Fra LaRouche-bevægelsen 31. august 2014: Vi er på randen af ny æra, hvor Prometheus endelig er befriet

I sit webcast fredag aften blev Lyndon LaRouche spurgt, om vi nu er i færd med at gå ind i den alder, om hvilken Percy Shelly sagde, at det var den alder, hvor Prometheus endelig var befriet. LaRouche svarede:

»Vi befinder os på randen af den alder. Jeg føler, at jeg er på randen af den. Jeg insisterer på at erkende denne følelse af at være på randen af den. Jeg ved, at alt afhænger af at opnå at være på randen af den. Og det er løsningen. Der er ingen anden løsning. Enten opnår man det – man forpligter sig til det – eller man klarer det ikke. Det er pointen. Dette er ikke en valgmulighed. Dette er en forpligtelse, som er fundamental, og man kan ikke komme uden om den.«

I en opfølgende diskussion lørdag fortsatte LaRouche dette tema og understregede, at det gamle, onde system er dødt, det har ingen autoritet, dets ledere er svindlere ligesom Obama og

Boehner, som bør fjernes fra deres embeder.

Han understregede, at det, vi ser ske i hele verden, centreret omkring BRIKS-nationerne, er en revolution, hvor hele nationer arbejder sammen for at udvikle menneskeheden uafhængigt og fri af det Britiske Imperiums onde imperiesystem.

Vi må erkende, at vi ikke er underordnet det nuværende system og de svindlere, som kører det og insisterer på at underkaste alle andre deres opsyn. Ingen af disse svindlere har nogen moralsk autoritet. De skal smides ud af embedet, og vi må vinde den magt, der garanterer, at dette sker.

LaRouche erklærede, at vi må fjerne alle de regeringer, som er således defineret. Vi ønsker at komme af med den franske regering, den italienske regering. De er ubrugelige. Selve den amerikanske Kongres bør fyres.

Vi bygger ikke på regeringsmyndighed, med på den myndighed, hvorfra regering får sin sande myndighed – kreativitet.

Magten ligger nu i Rusland, Kina, Egypten. Vi er parat til at overtage planeten. Hele det globale system, som har undertrykt kreativitet og er i færd med at ødelægge menneskeheden, er rede til at blive begravet en gang for alle. Vi har et nyt system. Og vi skal være tandsatsen.

Hvis man forsøger at adaptere til det eksisterende system, er man død. Vi må skabe noget nyt.

Vi vil forandre verden. Vi har evnen til at løse problemer, som må løses.

BRIKS-nationerne er suveræne. De fik ikke suverænitet af nogen andre; det er ikke en almisse til dem, som opfører sig ordentligt, fra selvudnævnte opsynsmænd. De er suveræne i deres natur. De vil ikke længere lade andre sætte standarder for at måle deres opførsel. Det er, hvad der sætter dem i kraft.

Det nye system er en modsætning til det gamle, onde system.

Modi er en revolution; Kina er en revolution; Egypten er en revolution. Tilsammen udgør de en, stor revolution.

LaRouche sagde, han har alle brikkerne til at gennemføre det her. Det er ikke et spørgsmål om at adaptere til dette onde system; man må eliminere det system. Det, som er ved at vokse frem, er et system med regeringer, der ikke beror på nogle andres autoritet.

I stedet bevæger vi os i retning af en verden, som er selvudviklende.

Som han erklærede under fredags-webcastet:

»Lad os få alt det nonsens af vejen. Det, vi behøver, er simpelt hen at skabe arbejdskraftens produktive evner per se.«

Vi har nået slutningen på regering per se. Det eksisterende system må erstattes af en orden, der er baseret på kreativitet per se og selvudvikling. Vi er på randen af et system, som aldrig før har eksisteret på planeten.

Vi er på randen af Prometheus Befriet. Boehner er væk!

Foto: Posthumt portræt af Percy Shelley, der skriver 'Den ubundne Prometheus, af Joseph Severn

Læs mere om den ny tid med Prometheus Befriet:

Lyndon LaRouche om Zeus, Prometheus og kampen mod livegenskab i dag

Gør 2014 til et Prometheus-år!

Hvad gav Prometheus menneskene?

Lyndon LaRouche: Slut med krig, eller slut med mennesket?

Helga Zepp-LaRouche: De Europæiske Nationers Almene

Polakkerne har ikke lært lektien, siger LaRouche

30. august 2014 – I sit fredagswebcast advarede Lyndon LaRouche om, at Polen burde lære lektien og holde op med at lege med ilden. Den polske præsident Bronoslaw Komorowski forstærkede hype'en i et interview med Tysklands Deutschlandfunk radio, hvor han havde et særligt budskab til tyskerne om »ikke at gentage fejltagelsen fra 1930'erne« og forblive inaktive over for den nye trussel, som kommer fra Rusland, som det internationale samfund dengang gjorde med Hitler. Han anklagede den russiske præsident Vladimir Putin for at ønske at skabe et nyt imperium og bad tyskerne huske, hvad det Sovjetiske Imperium betød, også for dem, i historien. Kun Sovjetunionens sammenbrud bragte frihed til polakkerne og tysk enhed, sagde Komorowski, og antydede, at intet mindre end et sammenbrud af nutidens Rusland var at ønske. I går nægtede Polen den russiske forsvarsminister Shoigus flytilladelse til at flyve over polsk luftrum på vej tilbage fra Slovakiet til Moskva, hvilket tvang ministeren til at vende om og lande i Bratislava. Bedt om at kommentere Polens seneste, ynkelige, beskidte trick svarede LaRouche: »Jeg ville udtrykke det mere profetisk. Hvis polakkerne ønsker at forsætte med at spille det spil, er de færdige som nation. Prisen for det, prisen for denne forbrydelse er fortabelse af retten til at være en nation. Og det har polakkerne før været igennem. De burde have lært lektien tidligere ...« »Det er det samme. Det britiske Imperium, som er dem, der kører polakkerne, dvs. den polske regering køres af en flok stinkdyr, som tilhører Det britiske Imperium. Og hvis polakkerne ikke bliver klogere og fyrer de

skabninger, så er de skæbnebestemt til Helvede i fremtiden. Ikke for evigt, men Polens chance for at blive en respekteret nation, hvis de ikke ændrer adfærd nu, er lig nul, meget længe ud i fremtiden!«

Kiev regimet presser hårdt på for NATO-medlemskab

30. august 2014 – Det ukrainske regime arbejder hårdt på at piske endnu mere hysteri op imod Rusland, inklusive at kræve medlemskab af NATO. Den ukrainske præsident Petro Poroshenko, som er i Bruxelles til det seneste EU-møde, påstod, at »hundreder« af russiske tanks nu er inde i Ukraine. »Ukraine er nu offer for udenlandsk militær aggression og terror«, sagde Poroshenko i Bruxelles forud for EU-topmødet. »Tusindvis af udenlandske tropper og hundreder af udenlandske tanks er nu på ukrainsk territorium.« I Kiev påstod den nationale sikkerhedstalsmand Andrei Lysenko, at russiske tanks havde ødelagt hvert hus i grænsebyen Novosvitlivka.

I går forelagde regimet lovgivning om at fjerne Ukraines officielle, neutrale status og sætte landet på kurs mod NATO-medlemskab. »I overensstemmelse med beslutningen, som Rådet for National Sikkerhed og Forsvar har vedtaget, har Ukraines regering fremlagt et lovforlag for parlamentet, som ophæver den ukrainske stats status som ikke-blok land og etablerer Ukraines kurs mod medlemskab af NATO, for parlamentet til overvejelse«, sagde premierminister Arsenij Jatsenjuk iflg. Interfax Ukraine. Loven vil også forbyde Ukraine at tilslutte sig den Eurasiske Toldunion eller nogen anden »union«, som involverer Rusland. Itar-Tass rapporterede i dag, at tidligere premierminister Julia Timoshenko har meddelt, at hendes Batkivshchina (Fædreland) Parti snart ville tage initiativ til

en landsomfattende folkeafstemning om landets indtræden i NATO. Partiet planlægger at indsamle 3 millioner underskrifter for en folkeafstemning, som ville være på stemmesedlen ved det næste parlamentsvalg den 26. oktober.

Rapporten om det nye lovforslag kom, samtidig med at NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen havde møde med Ukraines repræsentant til NATO, Ihor Dolhov. Efter mødet fordømte Rasmussen (igen) hysterisk Rusland: »Russiske styrker er engageret i direkte, militære operationer inde i Ukraine. Rusland forsyner fortsat separatisterne med tanks, pansrede køretøjer, artilleri og affyringsudstyr«, osv. osv. Han erklærede endvidere, at NATO vil erklære sin »urokkelige støtte« til Kiev-regimet på topmødet i Wales den 4.-5. september.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. august 2014: Fejr Lyndon LaRouches 92-års dag med Obamas rigsretssag

Ville det ikke være poetisk retfærdighed, hvis Repræsentanternes Hus indledte rigsretssagsprocedurer imod præsident Obama den 8. september, den dag, hvor de vender tilbage til Washington fra pausen i august måned? 8. september er tilfældigvis Lyndon LaRouches 92-års fødselsdag. Kongresmedlemmerne Walter Jones, Jim McGovern og Barbara Lee, de tre initiativtagere til HCR 105, som krævede, at Obama gik til Kongressen for at få en formel bemyndigelse under artikel I, sektion 8 i Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at føre Krig, skrev til John Boehner tidligere på ugen og

krævede, at han indkaldte til høringer den 8. september for at få regeringen til formelt at opsøge en debat i Kongressen og en bemyndigelse til enhver fortsat militæraktion. HCR 105 blev vedtaget i Huset i juli af et overvældende, upartisk flertal 370-40, og Boehner har ingen undskyldning for ikke at følge kravet fra Jones-McGovern-Lee.

LaRouche bemærkede fredag, at

»Obama har allerede overtrådt loven. Han burde ganske enkelt stilles for en rigsret omgående.«

Der er faktisk gået mere end 60 dage, siden starten på det amerikanske militærs engagementer i Irak imod Islamisk Stat, og tiden er inde for Obama til at forelægge sin sag for Kongressen og det amerikanske folk. General Dempsey, formand for generalstabscheferne, har lagt pres på Obama for at vedtage en kompetent politik for at udslette IS og forelægge den Kongressen for at få bemyndigelse, og Lyndon LaRouche bakkede fuldstændig på om gen. Dempsey i sit webcast den 22. august.

I skarp kontrast til denne klarhed lød Barack Obama som et ynkeligt, ævlende fjols torsdag, den 28. august, da han, nylig hjemvendt fra sine to uger i Martha's Vineyard, fortalte reportere på en pressekonference i Det hvide Hus, at han endnu ikke havde en »strategi« for, hvordan IS skulle håndteres. Det er ganske enkelt foragteligt! Obama ved, at det amerikanske folk og Kongressen afskyer og mistror ham, og han foretrækker at gemme sig bag eksekutive ordrer og luske, hemmelige operationer – af hvilke ingen kan knuse Islamisk Stat. Josh Earnest, pressetalsmand for Det hvide Hus, forsøgte at dække over Obamas brøler ved at give et interview til CNN senere samme torsdag, hvor han påstod, at Obama faktisk har en strategi, men bare ikke har formuleret, hvordan den skal præsenteres. Det er amatørtime, og værre endnu. Denne præsident er færdig, og Kongressen bør gøre det, som er anstændigt og forfatningsmæssigt korrekt og komme af med ham

nu.

Man kan sætte Obamas patetiske opførsel i kontrast til Vladimir Putins stærke ord i fredags. Hans budskab til en lejr for unge lige uden for Moskva var:

»Genér ikke Rusland«.

Putin forsvarede selvsikkert Ruslands handlinger i Krim og forklarede de unge, at den form for folkemord, som udføres mod russiske minoriteter i det østlige Ukraine, også ville være sket i Krim, hvis Rusland ikke havde handlet. Samtidig lo han foragteligt ad NATO's påstande om, at Rusland har »invaderet« Ukraine.

»Rusland er langt fra involveret i nogen storstilet konflikt«,

sagde han på ungdomslejren på Seliger-søens bredder.

»Det ønsker vi ikke, og vi har ingen planer om det. Men selvfølgelig skal vi altid være parat til at tilbagevise enhver aggression mod Rusland.«

Han fortsatte,

»Ruslands partnere ... bør forstå, at det er bedst ikke at genere os. Gud være lovet, jeg tror ikke, der er nogen, som overvejer at udløse en storstilet konflikt med Rusland. Jeg vil gerne minde jer om, at Rusland er en af de førende atommagter.«

Da Putin afslørede NATO's bluff, modsagde OSCE, som fortsat har observatører på den ukrainsk-russiske grænse, direkte NATO-hysteriet over den såkaldte russiske »invasion« ved offentligt at erklære, at der ikke er nogen russisk invasion i gang. De sagde, at der ikke var nogen militærenheder, som krydsede over til Ukraine. Der er frivillige, som krydser over for at kæmpe side om side med oprørerne, men det udgør ikke en »invasion« eller noget tilnærmelsesvist.

Meget af den 'hype', der er mod Rusland, er tydeligvis målrettet mod NATO-topmødet den 4.-5. september i Cardiff, Wales, med deltagelse af stats- og regeringschefer, og hvor Storbritannien og Obamaregeringen vil forsøge at tyrannisere resten af NATO-landene til at gå med til flere sanktioner mod Rusland – som blot vil give bagslag mod de allerede kollapsende europæiske økonomier og banker. Den polske regering, stoppet med neokonservative fra Dick Cheney's skab (udenrigsminister Sikorsky er gift med Anne Applebaum fra Washington Post, en rigtig neokon-heks), løb en rigtig dum risiko fredag, hvor hun forhindrede et fly med den russiske forsvarsminister Shoighu i at overflyve polsk luftrum på vej hjem til Rusland fra et besøg i Slovakiet. LaRouche kaldte de polske handlinger »ynkelige og infantile« og bemærkede, at en sådan adfærd over for Rusland let kan »knuses«.

Tåberne i Det hvide Hus og i NATO's hovedkvarter lyver og siger, at Rusland er »isoleret«, men virkeligheden er en, at Rusland og Kina går fremad med BRIKS-initiativerne, og enhver fornuftig nation på planeten vil skynde sig at gå med. Der er nu meget fremskudte bestræbelser i gang for to nye kanaler – Suezkanalen og Nicaragua – og en genoplivning af Kra-kanalen er også ved at komme i gang.

Alt imens vestlige medier har leet hånligt ad Nicaragua-kanalen, så udfører det samme, kinesiske ingeniørfirma, som udførte forundersøgelserne til De Tre Slugters Dæmning, forundersøgelsen til den nye kanal. Cubanske publikationer beskriver den nye kanal som et supplement til Panama-kanalen og forestiller sig en betydningsfuld renæssance for det caribiske bækken.

Prometheus-princippet – den magt, som ligger i menneskelig kreativitet og store idéer – udspiller sig i øjeblikket. Lyndon LaRouches oprindelige forslag til den Internationale Udviklingsbank (IDB) fra 1975 er i færd med at realiseres. Det mangeårige mål med at sprede Den amerikanske Revolution og Det amerikanske System over hele verden er ved at ske. Det er

vores mission at fjerne Obama, afsætte hans beskytter Boehner og garantere, at USA er en førende kraft i denne proces med global, revolutionær forandring.

Tiden er inde til at sætte en stopper for Det britiske Imperium.

Fra LaRouche-bevægelsen 29. august 2014: Skub de hysteriske spøgelses til side; BRIKS er i færd med at konsolidere ny økonomisk verdensorden

Hvis man er en tåbe, som simpelt hen bare responderer til sanselige stimuli, kunne man måske tro, at de vigtige begivenheder den 28. august blot er tvivlsom adfærd fra den ukrainske regerings og NATO-regeringers side, som responderede på et nederlag for det ukrainske militær i det sydøstlige Ukraine med et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd, og en masse skrigeri fra heksen Samantha Power.

»Disse regeringer er blot spøgelses, uden ressourcer til at oppebære dem«, var Lyndon LaRouches kommentar. »De er hysterikere, der er totalt bankerot, og de kommer ingen vegne. De kan lige så godt sætte sig og spekulere over, om de skal skyde sig.«

De faktiske nyheder den 28. august var at finde i aktiviteter, som repræsenterer BRIKS-nationernes nye fremstød for opbygning af de relationer, som vil skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Russerne var f.eks. vært for BRIKS-leder og sydafrikansk præsident, Zuma, og de havde sendt deres økonomiske udviklingsminister til Myanmar for at forhandle en ny, tættere forbindelse med ASEAN, især omkring fødevarer. I tillæg hertil udlagde det russiske Udenrigsministerium et interview med viceudenrigsminister Ryabkov på sin webside, i hvilket han taler meget positivt om Ruslands støtte til BRIKS som en afgørende institution, inklusive nødvendigheden af, at den erstatter IMF med »finansiel støtte til lovende projekter.«

Den 29. august vil Rusland være vært for den iranske udenrigsminister Zarif med henblik på drøftelser, som sandsynligvis vil omfatte udvidet handel med fødevarer, så vel som de internationale forhandlinger om atomkraftspørgsmål.

Kineserne på deres side var vært for et møde med stabscheferne for de væbnede styrker i Shanghai Samarbejdsorganisation, inkl. den russiske stabschef Valery Gerasimov.

Den officielle dagsorden omfattede situationerne i dels Afghanistan på tærsklen til USA's tilbagetrækning, og dels i Sydvestasien, om hvilket Gerasimov skarpt bemærkede, at »magtfulde handlinger ikke frembringer positive resultater og fører til dramatiske konsekvenser for lande i området.«

I Mellemtiden tog den kinesiske udenrigsminister sig tid til at ringe til den argentinske udenrigsminister for at drøfte en opfølgning på de aftaler, som blev indgået under præsident Xi Jinpings besøg i juli. Et sådant initiativ betyder, at den brede støtte til Argentinas kamp mod det døende systems gribbe ikke alene er i live og har det godt, men er voksende. Disse hysteriske gribbe forsøgte rent faktisk at få Bank of China til at udlevere information til dem om deres lån til Argentina – for at prøve at indkassere. De vil ikke få noget som helst!

Verden har ændret sig, og en ny proces med udvikling er i færd med at realiseres. I en meget virkelig forstand har Lyndon LaRouche og hans bevægelse fungeret som jordemoder for denne proces – og har forpligtet sig til fortsat at nære den, gennem at tilvejebringe videnskabens Prometheus-gaver. At beherske disse gaver er det, som vil sikre, at sejren, som står så klart foran os, ikke vil glide menneskeheden af hænde.

Argentinsk lærer: Et rumprogram kan inspirere vores ungdom, ligesom Kennedys Apolloprogram gjorde

26. august 2014 – Et stort antal mennesker på Ingeniørskolen ved Argentinas Nationale Universitet La Plata (UNLP) er i øjeblikket mobiliseret omkring udviklingen af landets Tronador II-raket, som, når den er færdig til næste år, vil give Argentina kapacitet til at opsende sine egne satellitter og således blive en af blot 11 nationer i denne kategori.

Marcos Actis, Ingeniørskolens dekan, rapporterede til Impulso Baires, at 150 af afdelingens forskere, lærere, stipendiater, professionelle og andre tekniske eksperter er engageret i Tronador-projektet, som de er umådelig stolte af. Et kæmpebanner med ordene »Tronador-projekt« hænger over indgangen til ingeniørbygningen.

Dekan Actis, som er rumfartsingeniør, har tiltro til, at udviklingen af Tronador – næsten alle dens komponenter er

bygget i Argentina – kan inspirere unge mennesker til at gå ind i rumfart,
»ligesom Apollo-projektet, som satte en mand på Månen«, inspirerede ham i 1969.

»Disse gennembrud inden for rumfart, da jeg var barn, motiverede mig senere til et aeronautisk ingeniørstudie. Jeg er overbevist om, at dette projekt også kan motivere unge mennesker«

til at vælge en karriere inden for videnskab, sagde Actis.

De mennesker, som deltager i projektet, er engageret i studier, som omfatter mekanik, materialer, aerodynamik, elektronik og batterisystemer, termodynamik og andre aspekter af VEX-prototyperne af Tronador, af hvilke to allerede er blevet testet med held. Som følge af den seneste VEX-1B-test blev Argentina det første, latinamerikanske land til at gennemføre en fuldstændig kontrolleret, ballistisk missilflyvning, med autonom navigering og GPS-positionering.

Argentinas Nationale Rumaktivitetskommission (CONAE), en adjungeret til det Føderale Planlægningsministerium, fører tilsyn med Tronador-projektet. UNLP's aeronautiske, mekaniske og elektriske afdelinger er alle involveret, lige så vel som flere andre nationale, videnskabelige institutioner og selskaber. Det er virkelig en national mission.

Foto: JFK, NASA

Argentina forsvarer sig mod finansiel krigsførelse fra udenlandske banker. Nogle er allerede blevet bortvist

27. august 2014 – Cristina Fernandez de Kirchner tager systematisk forholdsregler mod de udenlandske banker i Argentina, som ikke overholder landets lovgivning, og som i stedet deltager i den London-styrede, finansielle krigsførelse mod landet.

I en tale den 7. august kom præsident Fernandez med en utilsløret trussel til den lokale afdeling af Citibank: følg vore love, og betal de omstrukturerede obligationsindehavere, hvis obligationer er underlagt argentinsk lov, eller se en sandsynlig nedlukning i øjnene.

Citibanks lokal afdeling, sagde hun, er en argentinsk bank, der tilfældigvis har udenlandske aktieindehavere.

»Da dette er en argentinsk bank« sagde hun, »forventer vi, at den retter sig efter argentinske love«
og tilføjede en påmindelse om, at
»den tilsynsmyndighed, som tildeler retten til at operere her, er den Argentinske Republiks Centralbank«.

Den 13. august blev HSBC – længe kendt for at være den London-styrede, internationale narkotikahandels centralbank – udsat for, at agenter fra skattevæsenet, der søgte efter dokumenter vedrørende sagen om skatteunddragelse og pengehvidvaskning, og som blev indledt sidste februar, gennemførte en razzia af bankens hovedkvarter i Buenos Aires og to andre kontorer.

Den 26. august annoncerede den argentinske stabschef Jorge Capitanich, at man havde inddraget Bank of New York-Mellons (BoNY) tilladelse til at drive bankvirksomhed – bl.a. for at overskride sine kontraktbetingelser som administrator af de omstrukturerede obligationsindehavere ved at nægte at betale dem i forbindelse med terminen 30. juni, til trods for det faktum, af Argentinas regering allerede havde overført beløbene til BoNY's konti.

Lyndon LaRouche anså disse tiltag for at være mere end fair.

»Hvorfor ikke?« erklærede han i dag. »Det er virkelig godt. Brasilianerne vil holde en udendørs fest på grund af dette. De vil sige: 'åh det var skam ikke os, der gjorde det, men I ved, hvordan de argentinere er.'«

Selv før tilbagekaldelsen af BoNY's kontrakt havde Fernandez' regering forbudt de følgende udenlandske banker at operere i landet: ING Bank og Rabobank (Holland); Commerzbank (Tyskland); Credit Agricole og Natixis (Frankrig); Discount Bank of Israel; Lloyds og Standard Chartered (UK); og UPS og Wells Fargo (USA).

De udenlandske banker, som stadig opererer i Argentina, og som er en del af det bankerotte, transatlantiske banksystem, har meget at tabe, hvis de ikke retter op på deres adfærd. I marts 2014 var der fem udenlandske banker blandt Argentinas 12 største banker.

* Banco Santander: #3 in landet, med 7,2 % af de totale aktiver;

* BBVA: #5 med 5,8 % af de totale aktiver;

* HSBC: hvis kontorer blev ransaget, er #7 med 4,0 % af de totale aktiver;

* Bank of Boston: #10 med 3,2 % af de totale aktiver; og

* Citibank: der blev truet med at få sin koncession inddraget,

er #12 med 2,7 % af de totale aktiver.

Argentinsk generalstrejke, støttet af gribbene, er politisk, økonomisk krigsførelse

27. august 2014–Den Amerikanske Indsatsstyrke for Argentina (ATFA), gribbefondenes lobbygruppe, som er ledet af millionæren Paul Singer, har helhjertet støttet den argentinske generalstrejke, som den »systemkritiske« gruppe i Arbejdernes Almene Forbund (CGT) og det allierede Argentinske Arbejderforbund (CTA) havde berammet til at løbe af stablen den 28. august. AFTA hævder, at strejken er bevis for præsident Cristina Fernandez' upopularitet og fejlslagne økonomiske politik.

Endnu en fejlberregning fra Imperiets spytslikkeres side. AFTA's støtte til oppositionens strejke, som langt fra har opbakning fra alle de større fagforeninger, burde være dødsdømt for CGT-leder Hugo Moyano og hans CTA-kohorte, Hugo Yasky.

Fernandez' modstand mod gribbene og forsvar for den nationale suverænitet nyder bred, populær opbakning, for ikke at tale om international støtte blandt flertallet af verdens befolkning. Fagforeningsledere, der opfattes som omsvøbt af AFTA's omfavnelser, overlever muligvis ikke.

I sin pressekonference den 26. august kom regeringens stabschef Jorge Capitanich med en anklage om, at dette var en

politisk strejke, hvis eneste formål var at destabilisere. De strejkende fagforeninger, sagde han, fungerer forsætligt som redskaber for gribbefondene, der

»arbejder sammen med det politiske oppositionsspektrum, en sektion af fagforeningsspektret og mediegrupper med monopol for systematisk at underminere regeringens troværdighed og offentlighedens tillid til regeringen.«

Han pointerede, at strejkelederne har nydt størst fordel af de to Kirchner-regeringers politik, som medførte stigninger i løn og pension, sammen med stigning i fagforeningernes medlemstal. Aldrig før, sagde han,

»har der fundet en sådan institutionel proces sted, der garanterer jobfrihed, bekæmper jobusikkerhed, og støtter væsentlige stigninger i reallønnen«, sagde han.

Capitanich pegede også på det »konstante, spekulative angreb«, som Argentina udsættes for, og som har medført, at det sorte markeds 'blå' dollar[1] er hoppet til 14 pesos fra 13. Denne offensivs eneste formål, sagde han, er at fremtvinge en devaluering af møntfoden og at »udforme en strategi for 2016« – den næste præsident tiltræder i december måned 2015 – som har til hensigt at sikre, at man betaler de rovgriske gribbe frem for at »forsvare landets interesser«.

Foto: Plakat i Beunos Aires imod gribbenfondene

[1] Referer til handel på det parallelle eller uformelle marked

USA: GLASS-STEAGALL vil gøre kommercielle banker 'for sikre til at gå fallit'

27. august 2014 – Darrell Delamaide, en fremtrædende finansreporter, og Marcus Allan Ingram, en økonomiprofessor ved Tampa-universitet [Florida, USA], har publiceret stærke krav om indførelse af Glass-Steagall og afviser Dodd/Frank-loven[1] som værende nytteløs, i heldigste fald.

Delamaide skriver i USA Today i dag, hvor han undersøger de forskellige lovforslag i Kongressen, som har til hensigt at gøre en ende på »for-store-til-at-lade-gå-fallit« (om bankerne, -red.), såsom Brown/Vitter-lovforslaget, men han konkluderer, at de er ineffektive og tilføjer:

»To andre senatorer fra hver sin side af salen har foreslået en endnu mere enkel løsning: genindfør opdelingen mellem kommercielle banker og investeringsbanker, som Glass/Steagall-loven opretholdt i dette land i mere end et halvt århundrede. Den lovgivning, som blev foreslået sidste år af kongresmedlemmerne Elizabeth Warren og John McCain, hhv. demokrat fra Massachusetts og republikaner fra Arizona, vil ganske vist gøre nutidens storbanker mindre, men den vigtigste virkning er at gøre de kommercielle banker, som er rygraden i hele finanssystemet, 'for-sikre-til-at-gå-fallit'.

»Det er faktisk den enkle, letfattelige løsning på problemet, selv om modstand fra industrien [sic] sandsynligvis vil forhindre den i at blive vedtaget.«

Han citerer dernæst fra en artikel i Orlando Sun Sentinel den 19. august af professor Ingram, som fremfører, at

»den mest direkte vej til at håndtere problemerne med lovkompleksitet og systemisk risiko forårsaget af

storbankerne, er en tilbagevenden til forbuddene i Glass/Steagall-loven. Stil krav om, at kommercielle banker skal afhænde deres afdelinger for investeringsaktivitet, således, at der kan føres korrekt tilsyn med begge banktyper.«

Ingram håner også Volcker-reglen og Dodd/Frank-lovens »livstestamenter« som værende meningsløse.

Delamaide anklager også JPMorgan, med sine 2,5 billion dollars i aktiver, for at være

»plakat-barn for alle de 'for store' – den er for stor til at gå fallit, for stor til at fængsle, for stor til at bestyre, for stor til at føre tilsyn med, og for stor, kort og godt.«

Men han tilføjer,

»banken er ikke alene: Bank of America, Wells Fargo, Citigroup, Goldman Sachs, Morgan Stanley er alle i denne kategori. Uheldigvis er vore politikere, som står i gæld, og vore frygtssomme tilsynsfolk, tilsyneladende også 'for store til at forandre (eller forandre sig, oversætterens bemærkning)'«.

[1] Se Specialrapport: »Dodd-Frank Dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-system«

Rusland beskyldt for at invadere Ukraine

28. august 2014 – Krisen i det sydøstlige Ukraine eskalerede dramatisk i morges, da den ukrainske præsident, Petro Poroshenko, anklagede Rusland for at have invaderet sit land.

»Russiske styrker er rent faktisk gået ind i Ukraine«,

sagde han, alt imens ukrainske kæmpere i den sydøstlige del sagde, at russiske styrker havde hjulpet separatister med at overtage grænsebyen Novoazovsk.

Poroshenko sammenkaldte et hastemøde i Ukraines nationale sikkerhedsråd, aflyste sit planlagte besøg til Tyrkiet og bad om et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte krisen.

Mødet tjente væsentligst som et forum, hvor USA, Storbritannien, Ukraine og deres allierede kunne anklage Rusland for at krænke ukrainsk suverænitet. Mødet blev ophævet efter ca. en time, uden noget officielt resultat.

Amerikanske, britiske og NATO-embedsfolk udstedte omgående erklæringer, som støttede Kiev. Talsmand for det amerikanske Udenrigsministerium, Jen Psaki, sagde i dag, at

»Det er tydeligt, at Rusland ikke alene har optrappet sin tilstedeværelse i det østlige Ukraine og intervenserer direkte med kampstyrker, pansrede køretøjer, artilleri og jord-til-luft-systemer, og agerer – og bekæmper aktivt ukrainske styrker, såvel som spiller en direkte støtterolle for de separatistiske stedfortrædende myndigheder og lejesoldater.«
[tegnsætning som publiceret, -red.]

Den amerikanske ambassadør til FN, Samantha Power, fortalte FN's Sikkerhedsråd, under dets hastemøde i dag, at Rusland må »holde op med at lyve« om sin invasion af det østlige Ukraine og sin direkte militære støtte til pro-Kreml-separatister dér. Enslydende tale kom fra den britiske ambassadør Mark Lyall Grant. Geoffrey Pyatt, den amerikanske ambassadør i Kiev, tweetede, at eftersom våben, leveret af russerne, ikke havde givet oprørerne sejr, var der nu et

»stigende antal russiske tropper ... som direkte intervenserede i kampe på ukrainsk territorium.«

Den britiske premierminister David Cameron opfordrede Rusland

»til at forfølge en anden kurs og til at finde en politisk løsning på krisen. Hvis Rusland ikke gør det, må hun ikke være i tvivl om, at der vil komme yderligere konsekvenser.«

NATO frigav satellitbilleder i dag, som angiveligt skulle vise russisk selvkørende artilleri, som bevæger sig i konvoj inde i Ukraine, og dernæst indstilles til affyring i området Krasnodon. En verificering af lokalitet er ikke tilgængelig eller mulig.

Foto: Petro Porosjenko

Fælles ukrainsk-polisk-litauisk militær-brigade planlagt

28. august 2014 – En af de ting, som kan forventes at ske på sidelinjen af NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september, om en uge, er skabelsen af en fælles ukrainsk-polisk-litauisk division. Idéen fremkom første gang i slutningen af maj på foranledning af den tidligere chef for det ukrainske Udenrigsministerium, Andrey Deshchytsia, iflg. den russiske avis Rossiyskaya Gazeta, som husker, at det dengang drejede sig om en bataljon, ikke en brigade. (En brigade består af 3 til 6 bataljoner.) Alt imens dannelsen af denne enhed hverken forbedrer NATO's styrke over for Rusland, eller udgør en alvorlig trussel mod Rusland, så er den nye brigade blot den første i en hel række af sådanne treparts- og multipartsarrangementer i gråzonen mellem NATO-stater og ikke-NATO-stater.

Idéen om at skabe en fælles enhed promoveres ikke meget i Litauen, men disse planer er allerede blevet godkendt af det ukrainske Forsvarsministerium. Det formodes, at den såkaldte »UkrPolLitBrig« vil være engageret i bevogtning af de deltagende landes grænser. Man har planlagt den 18. juni til at være den dato, hvor dokumentet for brigadens dannelse underskrives. Paradoksalt nok har aftalen ingen underskrifter fra litauerne og polakkerne, men ukrainske officielle dokumenter hævder, at brigaden er ved at blive dannet.